

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6
Negyedévre	3
Egy hóra	1
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lásokról intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP. 162

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

* kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A fekete sereg.

Nagybecskerek, július 2.

Nem Korvin Mátyásét értjük. A világgóság és haladás e fejedelmének, a nemzeti függetlenség e mindig éber őrének és ország nagyobbitónak volt ugyan fekete serege, mely kis részében önkénytesekből, de többnyire összetoborzott zsoldosokból állt. Ezek a zsoldosok azonban rendet és fegyelmet tartottak s a király szava anynyi volt nekik, mint egy isteni parancs, melynek vakon engedelmeskedtek, nem törődve vele, hogy az tűzön, vizen keresztül, vagy akár a pokolba küldi is őket. Mátyás fekete serege mindég és kivétel nélkül Magyarország függetlenségéért és nagyságáért harczolt és ha idegen országba ment, ez mindig csak azért történt, hogy új területeket kapcsoljon Szt. István birodalmához. Az a fekete sereg, melyről mi szólunk, egészen más fekete sereg; az melyet az ultramontanizmus laikus testvéreiből toboroznak és szerveznek, a legkülönfélébb elemekből van összedobálva, mint Wallenstein tábora s miként ez, szintén kiváló szerepet juttat a kapuczinusnak, — amely azonban nem Magyarország függetlenségének védelmére, az ország nagyobbitására van hivatva, hanem inkább azzal a rendeltetéssel bír, hogy a máriáni királyságot, kezét-lábát megkötözve, minden haladásra tehetetlenné tegye, a szakálatlan Rómának kiszolgáltatassa.

Mondják ugyan, hogy az önkéntes fekete laikus testvérek táborában egyenlenség tört ki és Zichy Nándor grófnak ama konventikulumokban, melyeket az ő és Eszterházy Miklós Móríc gróf szalonjaiban, valamint néhány kevésbé előkelő titkos boudoir-ban tartottak, ismételt és a leghatározottabb alakban azt a nyilatkozatot kellett tennie, hogy ő az alkotandó kormányképes konzervatív-klerikális

szövetség számára csak az utat akarja egyengetni, de semmiesetre sem törekszik a legfőbb vezér szerepére, és pedig kikelt neki jelentenie ezt azért, hogy néhány meghökkenést és nyakassá lett rendtársat a megfutamodástól visszatartsanak. Mindamellett felteszszük, hogy a magas uraságok megint csak megbékülnek egymással, ha muszáj lesz.

Zichy Nándor gróf és méltóságos konfrátereivel bizonyonnyal még legmerészebb álmaikban sem becsülik magasabbra az általuk szándékolt hadjárat eredményét ötven hecckáplánál tonzurával vagy a nélkül, a kiket a jövő országgyűlési választások után a képviselőházba küldenek. Tegyük fel, hogy ezek a legmerészebb álmok beteljesednek: akkor lesz ötven emberből álló centumpártunk. Tegyük fel továbbá, hogy a nemzeti pártnak az az ötven tagja, aki az oly dicstelen hadjáratban a népakarat és a korona határozott kívánsága ellen, végig kitartott vezére mellett, teljes számmal bevonul az új képviselőházba. Adjunk még hozzá tizenöt embert a „kilépettek“ közül, kiknek nagyobbik és jobbik fele bizonyonnyal még a mostani országgyűlés folyama alatt vissza fog térni a szabadelvű párt kebelébe: lesz tehát hatvanöt embere a nemzeti pártnak. Végül tegyük fel, hogy a szélsőbal az új képviselőházban is kilencvenöt tagot fog számítani: 50+65+95=210. A fekete urak nem is kalkulálnak oly rosszul, ha oda czéloznak, hogy egy tiszt magyar kérdésben, mikor a horvátok nem szavaznak, az egész ellenzéket egyesítsék a kormány ellen; mert tényleg többségük lenne, t. i. a képviselőház 413 szavazata közül 210 lenne az övék, a kormánypárt 203 szavazata ellen. De csak lenne, azonban soha nem lesz, mert ezzel szemben egész csomó „nisi“ áll

Mindenekelőtt a sötétebb árnyalatu ellenzéknek a fenti kalkulásban nagyon bőkezűen osztották a mandatumokat, sokkal bőkezűen, mint a választók előreláthatólag és remélhetőleg tenni fogják. Azután a tisztelt laikus testvérség a választási üzemek körül a püspöki kar kiadós, tényleges támogatására számít és ebben nagyon téved. A magyar püspöki kar nem oly naiv, hogy fel ne ismerje, miszerint a hecckáplánok irigységgel, ha nem gyűlölettel vannak ellentük eltelve, hiszen utcahosszat s minden háztetőn kereszttül haggosan kiabálják, hogy az egyház és a lelkészkezdés legnehezebb szolgálatát nekik kell végezni s e mellett koplálnak, míg a püspökök és prelátusok fényben, pompában és gazdagságban tobzódnak és csak testzésük és kényelmük szerint dolgoznak. A püspöki kar bölcsen óvakodni fog attól, hogy ezeknek a lázadóknak évente 3000 forintot és törvényhozó hatalmat adjon a kezükbe. Továbbá: ha sikerül is a ligának Apponyi grótot az ő elhibázott taktikájával tartósan magához bilincselni, arra még sem számíthat, hogy a nemzeti párti protestánsok vele együtt a római iga alá mennek. Még kevésbé számíthat erre a szélsőbalnál, melyből legfeljebb husz radikális-klerikális megy vele tüskön-bokron keresztül, a párt őszintén szabadelvű zöme pedig mindig szivesebben fogja a szabadelvű párt által hordozott 1867-es körjoggal szemben a toleranciát gyakorolni, semmint a haza önállóságát és függetlenségét Róma autokracziájának eladni.

Az álomból tehát, mely már látta az uralkodást és a többséget, mi sem lesz: csak üres buborék, biz' az. A tizenkilenczedik század végén Magyarországon nem létezik tér a működésre egy fekete sereg számára.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Mouton házassága.

— Irta: Guy Tong.

Louis apó, a kit e néven ismert az egész vidék, törvénytelen gyerek volt s nem ismerie az anyját, a kit hamarabb elvesztett, mint kellett volna. Az alig cseperedő fiu portáról portára járt s mindössze annyi kenyeret koldult össze, hogy éhen nem halt. Védője, párfogója, a ki valami mesterségre taníttatta volna, nem akadt. Nem tanult semmi olyat, a minek később hasznát lássa. Kamasz korában marhákat őrzött a réten, majd béres-legénynek csapott föl, mindig csekély bért szolgálva. Egész helota-életében nem tudott assz frantok félretenni.

Később a majorokban próbált szerencsét, de nyolcs-tíz nap mulva mindenholnan tovább küldték, mert nem bírta a nehéz mesei munkát. Folyton próbálkozva, sehol meg nem állapodva, nehézküzdés közben érte el a hatvanadik életét, a mikor cernát, tüt, szalagokat, olcsó csipkét s más ilyen tárgyakat vásárolt össze. Egész raktára elfért a hátán. És a mozgó-üzér végig járta a buszokat, a vásárokat, kiállván a piacra, hogy apró pénzre cserélje be nem sokat érő áruit.

Françoise épen olyan szegény és épen olyan öreg volt, mint Louis apó. Amig bírta, nap-számba járt és mosott, nagy fáradsággal végezve a háladatlan munkát. Azután, idején az öregségnek, megráncosodott arccsal és megrokkant testtel, ő is mozgó-üzérnek állt be. mert a koldulásra nem tudta részanni magát. A szükséges árukat beszerelte s huruttól mekegő hangon dicserie és kínálta a szegényes portékáját.

Louis apó, mikor Françoiseban konkurenare ismert, erősen bosszankodott. Ugy tette, mintha nem is tudna róla, de a hangjából, a mint áruit ajánlta, a gyűlölet, az elkeseredés érzett ki. Ké-

sőbb azonban, mert hát az öregnek jó szíve volt, csitítani kezdte magát. Miért haragudjék rá, mikor az asszony is olyan öreg és olyan szegény, mint ő. Nem akar koldulni, ami dicséretes dolog. Azután utóvégre is meg kell élni mindenkinek.

Lassan, lassan tehát barátságosabbá változott és segíteni kezdett az öreg asszonynak. Ha valamije elfogyott, abból kölcsön adott neki s ha ő nála a vevők nem találtak árut, hát Françoisehoz utasította őket. Hogy keressenek annál. Jó áru, jó czég. Észre sem vették, hogy mikor és hogyan barátkoztak össze. De hát megtörtént. Egyszerű történeteket meséltek egymásnak és elbeszélgettek az időjárásról, az üzletről. Majd apró terveket szőttek, hogy portékáikon nagyobb áron adhassanak tul. A multról is szóltak, el-elmondva egyetmást apró küzdelmeikből, a mik arról tettek bizonyoságot, hogy szerencsétlenek voltak mindketten. Ugy van, szerencsétlenek voltak a szegény teremtesek s nem lehetett volna eldönteni, hogy melyik esett át több és nagyobb bajon, keserű megpróbáltatáson. A redők, megörnyedt hátuk és remegő kezük egy s ugyanazon szomorú történetről regélt. Történeteket, a melyekben nem volt derű és nem volt öröm. A melyekre, ha visszagondoltak, szemüknek könyve gördült le arcaikon. De az a barátság, az a bizalom, a mely szíveikben tanyát ütött, enyhülést adott nekik. Így kettesben visszanézve a multba, tervezve a jövő felől, jobban érezték magukat. Mintha valami csöndes nyugalom vette volna őket körül. És ez a barátság egyre növekedett. Louis apó az anyóka gunyhója közelébe ültette föl sátorfáját s vele együtt végezte a bevásárlást, a mi hasznos volt, mert olcsóbban jutottak áruikhoz.

A szomszédok, az ismerősök pedig, a mint az már szokás, pletykálni kezdtek. Az öreg párra rossz vicceket csináltak, jóízűen megnevetve ölménczkedésüket. Akadtak természetesen gonosz nyelvűek, akik az anyóka erkölcsességét vonták

kétségbe, hamisan kacintva Louis apóra, mint valami vén donjuánra. Ily körülmények között az apó egyszer csak ezzel a kérdéssel fordult az anyókához.

— Hány éves maga asszonyság?
— Hatvanhat — hangzott a felelet.
— Hajjah, maga fiatalabb. En már a hetvenedik gázolom.

— Szép kor — jegyezte meg Françoise. Hanem hát ezuttal még sem ment el tovább. Nehány nappal később, mikor a szomszédok pletykázása még szélesebb kört ölelt föl s mikor már a czélogatások tulságosan is világosak voltak, az anyóka szólította meg a mellette ülő Louis apót.

— Ugy-e, nem tudja, hogy min gondolkotam?

— Nem. Hát mire gondolt?
— Arra, hogy maga elvehetne engem feleségül.

— Az öreg legény pár percig elgondolkosott s csak asután szólalt meg. De csak ennyit mondott:

— Hej, haj! Ast a mindenét.
— Mert tudja — folytatta Françoise asszony — nem lehet együtt élni csak ugy. Legjobb lesz, ha egybekelünk és összecepapjuk a portékánkat. Házbért is csak egyszer fizetnénk. Azután meg szeretjük is egymást, ugy-e?

— Ugy van. Bismony ugy van.
— Épen olyan lesz az egész, mint mikor a fiatalok kelnek össze.

— Isten neki — szólott az öreg. — Legálább nem magam főszöm a levelemet. Azután így magát sem hagyom el soha.

— És lass-e, a ki majd gondomat viselje — pötyögtette a szót az anyóka, a kinek pajkos kedve támadt.

Megfogták, megszorították egymás kezét és mosolyogtak. De a szemükben egy-egy könyt esopp mutatott ragyogást.

XIII. Leó pápa és Magyarország. Rómából befolyásos kardinálisokkal folytatott beszélgetések alapján előkelő helyről írják a „P. C. nek”: „A római kuria a magyar házassági jogról szóló törvényjavaslattal szemben a katolikus egyház hitelve szempontjából csakis elvileg elutasító magatartást foglalhatott el, amint ez annak idején a német birodalommal szemben is történt ama napig, amelyen minden fáradság dacára jogervényes állami törvény jött ott létre a polgári házasság tárgyában. A Vatikánban a magyar parlamentnek ezt a törvényhozási tényét ma befejezettnek, bevégzett dolognak tekintik és a tekintetben sem ringatják magukat illúziókban, hogy e törvények szentesítését Ő felsége Magyarország apostoli kiralya által kétségbe vonni nem lehet. E fait accompli-val szemben a Vatikán politikája nemcsak elvben, hanem a részletes kivitelben is tüzetesen meg van állapítva. A pápa valóban apostoli békeszeretete és diplomáciai, államferfiúi lángeszze, valamint különösen szeretetteljes atyai hajlandósága, melyet XIII. Leó őfelsége a császár és király iránt táplál, a jövőre nézve biztosítja a bekésséges modus vivendi létesítését. Ő szentsége a pápa részéről a szentesített magyar új egyházi törvényekkel szemben becsavagyó politikuskok által Magyarországon esetleg megkísérelt valláshaborúszerű vállalkozások helyesléssel semmi esetre sem találkozhatnak. Épp így nem lesz a Vatikánban jóváhagyás elérhető egyes lelkészek felszólítása részére, akik a magyar püspöki egyházfegyelmi jogával ellentétben az állami törvény ellen való engedetlenségre akarának csabítani. Egyrészt a magyar püspökök részéről az egyházi életnek és a lelkesítő működésnek legerélyesebb és legszorgalmasabb befolyásolója fog követeltetni a vallásérdekében, más részt pedig minden forradalmi lépéseik egyes agitátoroknak, akik esetleg engedetlenségre szövitánának fel az állam törvénye ellen, összeférhetetleneknek tartatnak XIII. Leó pápa általános békés konzervatív világpolitikájával.

HIREK.

Tájékoztató.

Julius 7. Fialat kereskedősegédnek táncmulatsága.
Julius 8. A tisztai regatta-zóvetség amateur verseny Szegeden.
Julius 16. Közigazgatási bizottság ülése.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van. nők részére kedden és pénteken délután.

— **Személyi hírek.** Rónay Jenő főispán több napi hivatalos utjáról ma reggel érkezett vissza Nagybecskerekre. — dr. Demkó Pál

Két hét múlva megtörtént a lagsi. A polgármester segédje bizonyos derűséggel intéste hozzájuk a saokások érdekeit és összeadta őket törvényesen. Azután elcsoszogtak a templomba is, a hol a kövér plébános adta rájuk az áldást, röviden, megfelelőleg a csekély díjnak.

Tánc ugyan nem volt, de jó vacsora sem hiányzott. A bab csak úgy párlogott s kíváncsot volt a disznópecsenye is, a mely megfakudte. Jó volt a tejeves is, de jobb a bor, a mi vigasztalást ad, jókedvre hangolva a nászvendégeket.

... Azután folytatódott a nyugodt, osztondes élet. Úsletük ugyan nem virágzott föl jobban, de a mindennapit ezentul is megkeresték. Ha az egyik fáradt volt, a másik nésett a dolog után, haza vive a soukat, abban a tudatban, hogy az otthonmaradt már jó meleg levelesel várja.

A napok egyformán multak s öt éven át semmi különös, semmi rendkívüli nem adta elő magát. Hanem a legutóbbi tél igen hideg volt. Az apó köhögni kezdett s tüdőgyulladásba esett. És bármilyen gondosan ápolta is az anyóka, a halál mégis bekopogtatott. Louis apó lehunyt a szemeit, miután hosszasán elnézte az öreg asszonyt, a kit mégis csak szeretett, ha elvirágzott, téli szerelemmel is.

Uy van, ugy. Az apó mégis sz retett. Az övegyen maradt anyóka nem tudott sirni és szász szemekkel kísérté ki a kis temetőbe az öreg társat. Azután hazament. Nehany napig nem találta a helyét s nagy, igen nagy ürességet látott a szobáskában. De hát nem sokáig tartott, mert mihamar leborult az ő éjszakája is, sötétben, csillagtanul. És oda került az apó mellé, a kit szeretett.

Mert szeretett, valóban szeretett ő is. Egymás mellé jutott a két öreg. És bár szeretettek egymást és bár késő, őszi szerelem nyilt ki a sziveikben, hasonló tán a dércsippett növény virágzásához, sirjsikon virág még sem illatozik.

orsz. képviselő a parlamenti szünidőket családja körében töltendő, tegnap Nagybecskerekre érkezett.

— **A keskenyvágányu vasut.** A Nagybecskerek-zsombolya-kiszombori keskenyvágányu vasutvonal építése ügyében azon terv, hogy ezen vasut Szerb-Nagyszentmiklósról a két Csanádon át vezetessék Kis Zomborra, elejtetvén, szükségessé vált egy újabb közigazgatási előbejárás, mely június hó 27-én és 28-án tartatott meg s a melyen résztvettek: Lakatos Aladár, miniszteri titkár, a magy. kir. kereskedelemügyi miniszter képviselőjében, Rónay Ernő, a vasut engedélyesének képviselőjében, Lestyánszky János főszolgabíró, Gosziet Lajos mérnök, a torontálmezei államépítészeti hivatal képviselőjében. Szerb-Nagyszentmiklós-on június hó 27-én tartatott meg a tárgyalás, melyen a fent említett bizottságon kívül részt vettek Szerb- és Német-Nagyszentmiklós, valamint Szerb és Német-Csanád községek előljárósága és képviselőtestületeik kiküldöttei. Ez alkalommal végleg megállapított, hogy a vonal a komlósi uton jön be Nagyszentmiklórsra s a Szigeten s Révay-utcán keresztül halad a szegedi utcáig, melybe balra befordul s azon fog végig haladva Nagyszentmiklósról kivezetni Keglevichháza felé. Június hó 28-án Kiszomboron volt a tárgyalás, melyen a tenti bizottságon kívül jelen voltak: Schwarze Eberhard uradalmi jószágfelügyelő, Kiszombor, Keglevichháza, Porgany és Pusztakeresztur községek előljárósági. E tárgyaláson megállapított, hogy a keglevichházi állomás a Szentgyörgy-major mellett lesz, onnét a vöröscsárdába fog vezetni a vasut, hol rakodó és megállóhely lesz, innét jobbra fordul a Malvin- és Sándor major érintésével, — melyek rakodóhelyek lesznek, — halad Kis Zombornak.

S ezzel azt hisszük és reméljük, a keskenyvágányu vasut utolsó akadályá is el van hárítva. Pedig ugyancsak sok ellensége van ennek a vasutnak. Nem is beszélünk arról hogy Besenyey Ferenc és gróf Zselénsky szintén azt a vidéket akarják a vasut áldásában részesíteni, de legújában Sima Ferenc, ismert országgyűlési képviselő Torontálmezejére is ki akarja terjeszteni sokoldalú tevékenységét. Egyelőre egyebet nem tehetvén, bejárja a vidéket és szidja a tervezett vasutat. Az utóbb nevezett képviselő ur ugyanis azt a mesét találja fel türelmes hallgatóinak, hogy 15 ezer frttal nagyon drágán van megfizetve egy keskenyvágányu vasut kilométerje, mert hiszen ő képes egy rendes nyomtávu vasut kilométerjét 18 ezer forintért, a keskenyvágányut pedig 7 ezer frtért előállítani. Nem tudjuk, melyik vidékről való Sima ur, s hogy vajjon lakik-e valahol olyan korlátolt ember, a ki elhiszi az efféle bolond beszédet; de azt biztosan tudjuk, hogy nálunk Torontálmezejében nem meunek lépze az ilyen szeniális hazugságoknak. Mert hát nem nehéz azt akárkinek is megtudni, hogy egy keskenyvágányu vasutnál a felépítmény maga (sínek, talpa és kavics) bele kerül kilométerenkint közel 10 ezer forintba, s így Sima Ferenc ur aligha lesz képes az egész vasutat kilométerenkint 7 ezer forintért előállítani. Mindazonáltal ismervén az engedélyesek intencióját, kik nem haszonlesésből, hanem a közérdek szempontjából vállalkoznak a szóban forgó vasut létesítésére, kötelességünknek tartjuk ez uton is tudomásukra juttatni, hogy Sima Ferenc ur a világ legolcsóbb vállalkozója, kit ez okból meg is kellene bizni a Nagybecskerek-kiszombori vasut kiépítésével. Ha a képviselő ur erre nem vállalkoznék, persze kétségbe kellene vonnunk az ő népboldogító törekvéseit. Tehát — vederemo.

— **Kinevezés.** Deschán Dezső, a felső-torontáli ármentesítő társulat alkalmazottja, az Aranka ármentesítő társulathoz Nagyszentmiklórsra helyszínelőnek nevezetett ki.

— **Új gazdasági tudósítók.** A földmivelésügyi miniszter Heim János sándorfalvi lakost és gazdatisztet Torontál vármegye alibunári járásra, Hartner József szentpéteri lakost és igazgatót a perjámosi járásra, végül Kóós Adolf nagy-szent-miklósi lakost és uradalmi tisztartót a nagy-szent-miklósi járásra nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **Halálozások.** Sepsey János, Sepsey Mihály tor.-vásárhelyi jegyző apja, élete 68., boldog házasságának 44. évében meghalt. Teme-tése a község nagy részvéte mellett mult vasárnap ment végbe. — Dollentz Péter, novo-

szellői tanító, mult hó 28-án, élete 75. évében rövid szenvedés után meghalt. A megboldogult ötvenhat éven át működött a tanítói pályán és ezen hosszú idő alatt nemcsak tanítványai és kartársai, hanem összes polgártársai tisztelétét és szeretét állandóan bírta. Temetése nagyszámú gyászoló közönség részvétele mellett szombaton délután ment végbe.

— **A tanév végén.** A kegyesrendiek vendégszerető házában tegnap a nehéz és fárasztó munka után a fehér asztalnál vettek bucsut a most elmúlt tanévtől. Az ebéden megjelentek: Steinbach Antal kir. tanácsos tanfelügyelő, Talapkovits Vazul pénzügyigazgató, Kráztics János polgármester, Lauka Gusztáv koszorus költőnk s a Ferencz Józsefrend lovagja, dr. Orsady Lajos kir. ügyész, Straubert Izidor m. kir. honvédszázados, dr. Grandjean városi ügyész, dr. Perisics Zoltán városi főjegyző, Reitter Oszkár rendőrkapitány, dr. Beller m. ügyész, Franz J. L. bankigazgató, Kellner József gyógyszerész, dr. Brájjer Lajos lapszerkesztő, Zaka Gyula, Linder Robert, dr. Kis Sándor, Edelmann Otto, Kiszlak Ferencz, Bontó Gergely, Streitmann Antal, Harzer József, Barta, Novotny, Balázs főgym. tanár és Arend Endre kard. papnövendék. A házi uritisztelet Balázs József a kegyesrendiek közszere-tetben álló igazgatója végezte, a nála megszokott magyar vendégszeretettel, mely oly kedvessé teszi a piaristák otthonát mindenkire, ki ott megfordul. A kedélyes ebéd, melyen természetesen komoly és vig felköszöntőkben nem volt hiány, a legjobb hangulat mellett a késő délutáni órákig tartott.

— **Pusztuló négykrajczárosok.** Nem sokáig kell már idegenkednünk a négykrajczárosoktól, az ugynevezett patkóktól, kieszenek a forgalomból egészen, a mi annyit jelent, hogy a zsebek sem lesznek annyira kitéve a hamar mulandóság törvényének. Tegnap érkezett le Torontál vármegyéhez a m. kir. pénzügyminiszter rendelete, mely azerint egy a 4 krajczár értékű rész, mint a 20 krajczár értékű ezüstpénzek a köz-forgalomban csak 1894 évi december 31-ig hagyatnak meg, azontul és pedig 1895. évi deczember 31-ig csak az állami pénztáraknál fogadatnak el fizetés teljesítéséknél. Ezen időn tul pedig se fizetékép el nem fogadatnak, sem anyagértékkre be nem váltatnak.

Jurkovics Aladár egy felvonásosa. Fűredi Karoly, a délvidéki szini szövetkezet igazgatója legutóbb Nagyszentmiklós-on színre hozta Jurkovics Aladárnak, a korán elhunyt tehetséges írónak egy „Második felvonás” című vigjátékát. A darab június 23-án történt bemutatójáról a Nagyszentmiklós-ban a következőket olvassuk:

Szombaton, azaz június hó 23-án került színre telt arénában, Jurkovics Aladár, korán elhalt jeles író egy vigjátéka, a „Második felvonás”. Jurkovics Aladárt egész Nagyszentmiklós jól ismerte, szerette s mindenki eljött a színházba, hogy vigjátékát meglássa, mert a színműírás terén eddig e jeles író nem ismertük. Az egészen megtelt arénában mindenki feszült érdeklődéssel várta a darabot, s a számos taps- és kihívásokból következtetve, bátran állíthatjuk, hogy mindenki kellemesen volt meglepve, s mindenki igen jól mulatott a kitünő vigjátékon, melyben oly jó alakítások, oly típusok vannak megörökítve, kiknek megteremtése sok talentumot, elmunkálatot igényel. A darabban előforduló helyzet komikumok, egyes alakítások e darabot oly kitünővé teszik, hogy előadása a közönségnek kellemes estét szerez és igen jól mulathat rajta. A darabnak kivonatos tárgya a következő: Szörnyű Tamás, egy féltékeny férj meglátja, midőn azon páholyból, hol neje egy másik barátjával ült, egy rózsát dobna le egy, a földszinten ülő fiatal embernek. A rózsza nem annak az ölébe hullott, a kinek szánva volt, hanem egy képzelgő dandynak, kinek az a rögeszméje, hogy az asszonyok körül borzasztó nagy szerencséje van. A rózsza voltaképen Boór Zoltánnak volt szánva, ki szerelmes Horta Eliz özevénybe, de nem meri szerelmét bevallani, s viszont Eliz sem árulja el szerelmét. Mella, a féltékeny férj neje, hogy a szerelmeseket összehozza, Eliz hajából egy rózsát a páholyból ledob egy rózsajelenet alatt a földszintre Boór Zoltánnak, s egyikük — Boór Zoltán sem — veszi észre, hogy ez Béri Viktor, egy képzelgő ficsor ölébe hullott. Szörnyű Tamás a féltékeny férj azt hitte, hogy neje dobta le a rózsát, Béri Viktor azt hiszi, hogy az özevény neki dobta le a rózsát, s ezen félreértésekből ered aztán az a sok komikus jelenet, melynek természetessége s finom s szellemes pontjai lekötik az ember figyelmét s a sok szellemes megjegyzésen s a kitünő stílusban irt nyelvezetben gyönyörködhetik. Általában mondhatjuk, hogy e darab bevált, s bármely színpadon megállíthatja helyét.

— Lázongás a birkák miatt. Mezei munkások zavargását jelentik nekünk Mokrinsból. A község által szabaddá tett buzatarlóra a gazdaközönség kihajtja birkanyárait legelni s ezáltal nagy károkat okoz a szegényebb népnek. A birka legeltetés miatt már volt a községben egyszer zavargás, de akkor nem segítettek rajtuk. Most újra lázong a gazdák ellen a nép. Az előjáróság csendőri karhatalmat kért s jelentést tett a fölötte megyei hatóságnak.

— Érdekes eljegyzés. Ja kabffy Tódor az ismert sportsman eljegyezte néhai Kodolic tábornoknak, volt híres sportsmannek nejét Aradon.

— Halál egy kalap miatt. Pancsováról írják: Két kereskedősed mult hónap 28-án a szabad Temesbe ment fürdeni. Az egyik versenyszárat ajánlott és egy kalapot dobott a másik part felé, hogy ki hozza azt előbb a vízből ki. Panics, az egyik segéd, már-már elérte, mikor hirtelen elhagyta az ereje, valószínűleg görcs fogta el és a víz alá merült. Még egyszer felbukott, de senkise érzékvén segítségére a vízbe fulladt. Még aznap este a halászok huzták ki holttestét.

— Egy csudaforrás. Ha csak valamicske igaz is abból, amit Ó-Becseiről ír levelezőnk az ottani csuda-ártézi kut gyógyító hatásáról, akkor azután igazán nem Mehadia, hanem Ó-Becse lesz a podegrások, reumások és csuszok Mekkája. Csudaiatos kutak vannak már ebben a sokcsudás országban szép számmal, melyek nem annyira nyavalyákat gyógyítanak, mint inkább népeket butítanak és sarcolnak — nem ugyan az ártatlan kutak, hanem azok, akik kitaláltak. Am az ó-becsei kut — nem ezek közül való, oda nem invitálták még a jámbor népet — bucsura. A tudósító tényekről beszél, melyek azt bizonyítják, hogy az ó-becsei kut vize már sokakat kigyógyított. Egész csudákat beszél. Mankón járó reumasok, idegbetegek többszöri fürdő használatát után lábra álltak. Nehéz, idült csuszok bajok multak el a víz használatától, sőt sebeket is gyógyít a víz. Az ó-becsei képviselőtestület azon gondolkodik most, miképpen értékesítse a gyógyhatású forrást, melyhez már sűrűn járnak a vidékről.

— Ünnepe az óvodában. A jótékony nőegylet óvodája e hónap 28-án tartotta meg évről vizsgáját, melyen az érdeklődő szülőkön kívül megjelent a nőegylet választmányának teljes számban, továbbá Steinbach Antal tanfelügyelő, Schäffer Antal pápai praebatus, dr. Plechl Szilárd iskolaszéki elnök és számos gyermekbarát. A kisdetek énekelték, szavaltak s társasjátékokat mutattak be, majd gazdag uzsonához ültek, mialatt a piciny kerek kiállított kézi munkájában gyönyörködött a közönség. Végül Steinbach Antal a nőegylet áldásos tevékenységét kiemelve köszönetét fejezte ki az óvoda két derék óvónőjének, Wiltsgo és Titzse kisasszonyoknak.

— Lovagias affaire. A mult év folyamán történt Pancsován, hogy Zitkovszky István ügyvédjelölt és Wittigschlagler Lajos papirkereskedő, a megsértett becsület helyreállítására céljából egymással golyót váltottak. A párbajra az szolgáltattott okot, hogy Wittigschlagler egy fenforgó lovagias ügyben a segédkező Zitkovszky ellen kifogást tett, mire ez „ostoba kalmárlégény” epitetonnal ékesítette a papirkereskedőt. A pancsovai kir. törvényszék párvialad vétsége miatt helyezte vád alá a duelláló feleket. Wittigschlaglert hat, Zitkovszkyt nyolcz napi államfogházra ítélte. Wittigschlaglert az ítélet jogerős, Zitkovszky ellenben föllebezést jelentett be.

— Egy gyermek tűzhalála. Pancsováról írják: Kolarov Vása helybeli földműves tizenkétéves leánykája kedden borzalmas szerencsétlenségnek esett áldozatul. A gyermek ugyanis mialatt szülői a szántóföldön dolgoztak, a konyhában foglalatzkodott. Állítólag tejet forrált, miközben ruhája eddig ki nem derített módon tüzet fogott. A halálra ijedt leány rémült sikoltozással égő fákyaként kirohant az utcára, ahol a járókelők segítségére siettek és az égő ruhát letépdesték testéről. A szerencsétlenül járt gyermek a kapott nehéz égési sebekbe 24 órai kínos szenvedés után belehalt. A kir. törvényszék ez ügyben vizsgálatot indított, hogy kiderítse, nem terheli-e a szülőket vétkes gondatlanság.

— Halál a gépházban. Nagykikindáról írják: Tragikus szerencsétlenség történt tegnap a déli órákban az államvasutak idevaló szivattyuházában. Két suhancz került valahogyan oda. Az egyik felkapaszkodott a nagy lendítő kerékre, mire a másik a keréket megfordítani igyekezett.

A keréken ülő fiatal ember egyensúlyt veszve, a levegőben szaltomortalét csinált s szétloccsant agygyal halva terült el a földön. A szerencsétlen embert a halottas kamarába szállította el a rendőrség.

SPORT.

— Nyilvános amateur evezősverseny Budapesen. A „magyar evezős egyesületek országos szövetsége” tegnap vasárnap d. u. 5 órakor a Margitsziget mentén a pesti Dunaágban nyilvános amateur evezős-versenyt tartott. A verseny-bizottságban működtek: Elnök: Bedő Albert; alelnök: Rónay Jenő; bizottsági tagok: Andrassy Géza gróf, Bittó Aurél, Fülepp Kálmán, Halászy Jenő, Hausser Adorján, Hets Antal, Jankovich Miklós, König Sándor, Mihalkovits Tivadar, Nyilassy Pál, Porzsolt Kálmán, Pálfi Viktor, Páncél Ottó, Pap Géza, Stettner László, Vásárhelyi Béla, Vince Miklós; versenybírák: Radány Dezső, Szekrényessy Lajos; pályabíró: Kovács Sebestyén Aladár; versenyintéző: Mészáros Ferenc; versenytitkárok: Hausser Adorján, Szendey Béla; indító: Kiticsán Zsiga; időmérő: Csizik Béla és versenyorvosok: dr. Bláskó György, dr. Minich Károly és dr. Preys Kornél. Az egyes versenyek a következő eredménnyel végeztek.

I. Kezdek (juniorok) négyes versenye. 1. „Neptun” budapesti evezős egyesület: 6.02; 2. Nemzeti hajós-egylet: 6.20

II. Bajnoki verseny. Indultak „Neptun” budapesti evezős-egylet és a szegedi csónakázó-egylet. Neptun 2 percczel hamarabb ért célhoz.

III. Négyevezős nemzetközi verseny kormányossal. Indultak: 1. „Neptun” budapesti evezős-egylet: Portelek László, Degré Miklós, Nessi Ernő, Perger Ferencz, kormányos: Kleiner Gyula. 2. Nemzeti hajós-egylet: Hübner Ernő Mayer Gyula, Szent-Györgyi Imre, Páncél Ottó. Kormányos: Pitroff Kornél. Nemzeti hajós-egylet: 6. Neptun 6.05.

IV. Állami díj. 1. „Neptun” budapesti evezős egyesület: Procopius Béla, Knorr Elek, Ulrich Gusztáv, Koós Elemér. Kormányos: Szabó Gyula Walkover 6.23 perc.

V. Kezdek skiffversenye. 1. Nemzeti hajós-egylet Budapest: Csuka Lajos. 2. Győri csónakázó-egylet: Kisgeszeni Szabó István. 4. „Neptun” budapesti evezős-egylet: Szendey Béla. Neptun 6.29.

VI. Tiszai regatta szövetség díja 1. „Neptun” budapesti evezős-egylet: Nessi Ernő, Degré Miklós, Perger Ignác, Perger Ferencz Kormányos: Kleiner Gyula Walkover 7.01

VII. Balaton díj. 1. „Neptun” budapesti evezős egyesület: Dietzl Gusztáv, Szendey Béla. 2. Nemzeti hajós egyesület Budapest: Lintner Sándor, Csuka Lajos. Neptun 5.34 Nemzeti 5.55.

Táviratok.

Oriási tűz a fővárosban.

Budapest, július 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ujpesten tegnap este a Wolfner-féle bőrgyár harmincz hold kiterjedésű telepe leégett. Egy leomlott tűzifal Ambrus rendőrkapitányt, Konkoly-Thege Miklós kézbesítőt és Bobojcsov őrnököt maga alá temette. A kézbesítő rögtön, Ambrus rendőrkapitány még az éjjel folyamán halt meg irtóztató kínok között. Bobojcsov halottja és husz sebesültje van.

Carnot temetése.

Budapest, július 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból telegrafálják: Carnot temetése tegnap ment végbe. A lyoni áldozat végtisztetségére oly óriási néptömeg jelent meg, amelyet még ittsem láttak soha együtt. Kilencz órakor délelőtt kezdődött a testületek felvonulása a Champs-Elyséere. A csapatok a kormány megjelenésekor tisztelegtek. Tíz óra 25 perczkor Saussier tábornok ágyudörgés közt élére áll az óriási gyászmenetnek. Elöl a Garde republicaine lovas csapata, majd a kocsik végtelen sora, legelől a Casimir-Periér koszoruját vivő, aztán a papság kocsija, majd a háromszintű zászlóval borított halottas kocsi.

Mindenütt mély meghatottság til az arckon. A halottaskocsi után katonatisztek hordják bársony vánkosokon az elhunyt rendjeleit, utánok Carnot fiai, családja Casimir Periér, katonai törzskarával, a kormány. a didlomacia képviselői, atá bornokok stb. haladtak. A menet délbent ért a Notres Dames-templomhoz, — ahol Ricard biboros háromig beszentelte a koporsót. Innen a Pantheon-hoz vonultak, ahol Dupuy, Challemel-Lacour és Mahy, továbbá a képviselőház alelnökei beszéltek. Végül André tábornok beszélt. A koszoruk ropant tömege közt feltűnt az orosz czáré, Ferencz József királyé, Umberto olasz királyé stb. Münster letévén Vilmos császár koronáját, tudatta Casimir-Perier-vel, hogy a német császár a tavaly kémkedés miatt elítélt két francia tisztnek megkegyelmezett.

Agyarkodó szászok.

Budapest, július 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Brassóból telegrafálják: Nehéz küzdelme van az erdélyrészi Kárpát Egyesületnek a szászokkal. Ismeretes az az affér, mely Tiltzsch József orsz. képviselő indokolatlan kilépése miatt a Siebenb. Karpathen-Verein és az erdélyrészi Kárpát-egyesület közt keletkezett és mely utóbbi érdekében Römer Gyula tanár a szász egyesület brassói osztályának elnöke és Alexius Oszkár városi tanácsos szálltak sikra. Ezért a bátor magatartásért a szász egyesület brassói osztályának tegnap tartott közgyűlésén Korodi a Kronstädter Zeitung szerkesztője és Conopy Traugot, a zernesti papirgyáros fia élesen kikelték a magyar-egyesület ellen s követelték Römer-től és Alexiustól, hogy lépjenek ki a magyar egyesületből, ha jó szászok akarnak maradni. Erre aztán Römer és Alexius tárgyilagosan okolták a maguk álláspontját; kifejtették, hogy a magyar-egyesület tévesen vádolják erőszakos magyarosítással és viharos tetszés nyilatkozatok közt jelentették ki, hogy a Kronstädter Zeitung téves információk után indult és hogy Tiltzsch József képviselő is most már nyíltan beismerte, hogy félrevezették, sőt sajnálja az erdélyrészi Kárpát-egyesületből való kilépését. Ugyanilyen szellemben szólt Glicsel Albert tanár is. Römer Gyula elnök ezután felszólította a támadókat, hogy okolják meg felszólalóikat, mire Korodi kijelentette, hogy bizonyosan tudja, hogy az egyesület folyamodott a bécsi katonai földrajzi intézetnek, hogy több hegy nevét magyarosítsa meg s azt az egyesület Erdély című folyóirata is megerősíti.

Erre az elnök bemutatta az „Erdély” ama számát, melyre hivatkozás történt és melyben egy szó sincs Korodi állításairól, sőt ellenkezőleg közölve van benne a Magyar Történelmi Társulat véleménye a helynevek helyesbítése tárgyában, melyben a régi meghonosodott helynevek fentartását javasolja, mert pótolhatatlan anyagát képezi a történettudományok és például Magyarország fokozatos benépesedésének történetét időnkinti etnografiai áramlatát egyedül helyneveink segítségével leszünk képesek rekonstruálni. E véleményt az erdélyrészi Kárpát-egyesület is elfogadta és annak alapján teljesíti e tekintetben a hivatását. Bemutatja továbbá a bécsi földrajzi intézet sürgönyét, a melyben tudatja, hogy hozzá nem érkezett semmiféle ilyen beadvány.

Korodiy derűtlenség közben volt erre kénytelen beismerni, hogy az adatait a szebeni Tageblatt-tól kapta. Most mind Römer, mind Alexius újból felszóllaltak, kijelentvén, hogy a Kronstädter Zeitung téves uton jár, hogy a magyar Kárpát-egyesület erőszakosan nem magyarosít s hogy az ügy érdeke kívánja a magyar és német egyesület békés uton való együttműködését. Kijelentették, hogy ők akkor is jó szászok maradhatnak, ha mindjárt talán az erdélyrészi Kárpát-egyesületnek választmányi tagjai maradnak. A közgyűlés tulnyomó többséggel, 84 szavazattal 4 ellenében bizalmat szavazott Römer Gyula elnöknek és Alexius Oszkár alelnöknek és kimondta, hogy az eljárásukat helyesli.

Versenyárgyalási hirdetés.

A torontálvármegyei alispáni hivatalnak f. évi június hó 12-én kelt 11,890. számú rendelete folytán a széchenfalvi vasúti állomásra 2400 m³ rostált folyam kavics beszerzésének biztosítása végett f. évi július hó 16-ik napján a torontálvármegyei m. kir. építészeti hivatalban délelőtti 11 órakor zárt írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalás tartatik.

Felhivatnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a torontálvármegyei m. kir. építészeti hivatalhoz legkésőbb a kifizetési tárgyalási nap délelőtti 10 óráig nyújtsák be. A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok és utóajánlatok figyelembe vételét nem fogadják.

Az ajánlattevő köteles az általa szállítandó kavicsból két mintát ajánlatához mellékelni; köteles továbbá ajánlatában a termelési helyet is megjelölni.

A benyújtott ajánlatok vissza nem vonhatók s mindegyik ajánlattevő ajánlatának beadásától számított nyolcz hétig kötelezettségben marad.

Az ajánlat szabályszerű bélyeggel látandó el s vállalkozó által aláírandó.

Az ovadéknak az ajánlatban alapul szolgáló „Előmeret költségvetésben” kitüntetett összegnek 10%-át kell kitennie és az ajánlathoz csatolandó.

Azoknak az ajánlattevőknek, kiknek ajánlata el nem fogadtatott, ovadékpénze az árlejtés eredménye feletti határozathozatal után fog kiadatni, illetve az intézkedés a kiadás iránt megtétetni.

A tett ajánlat vállalkozót azonnal, a vármegyét azonban csak azon naptól fogva kötelezi, melyen ezt az alispán elfogadja és az ajánlat alapján kötött szerződést aláírja.

Nagy-Becskereken, 1894. évi június 27.

Torontál vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

468—1.1
4704. sz.
1894. kig.

(459—3.2)

Pályázati hirdetés!

500 frt évi fizetéssel és megye törvényhatóságilag megállapított javadalmazással egybekötött Horvát-Csene község székhelyi rendszerezett Horvát-Csene, Szerb Csene, Aurelháza, Ujvár, Öregfalu, Tamásfalva, Bobda, Horvát Klári, és Szerb-Klári községi kör-állatorvosi állásra ezenel pályázatot nyitok.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket f. évi július hó 10-ik napjáig annál is inkább ezen főszolgabíró-sághoz adják be, mert a későbbben érkezők figyelmen kívül fognak hagyatni.

Csene, 1894. június hó 27-én.

Chemez János,
főszolgabíró.

Оглас

којим

Задруга поседника Српско-Итебејског пашњака јавља, да ће дана 3/15 јула 1894. год. у 10 сахата пре подне у дворани Срп.-Итебејске школе своју

VI. ванредну главну скупштину

одржати, на коју све своје чланове задруге овим позива.

РАСПОРЕД:

а) Саветовање и донашање закључка на какву се циљ имају употребити новопридошли 74 ланца пашњака, т. з. дубоки слатина.

б) Избор једног члана надзорног одбора.

У СРП. ИТЕБЕЈУ 16/28 јуна 1894-г.

Ст. Мишковић с. р. Тома Пејачки с. р.
тајник. (464—1.1) управитељ.

Pályázat!

Alóírt jegyzőnél a jegyzői teendőkben jártas fiatal ember azonnal alkalmazást nyer.

Tanfolyamot végzett előnyben részesül. — Havi fizetés 30 frt.

Szerb-Párdány 1894. május 26.

460-3.3

Fohsz György jegyző.

584. közig. szám. 1894.

(456—3.3)

Árlejtési hirdetés.

Nyerő község törvényhatóságilag jóváhagyott határozat alapján 4942 frt 97 kr. költséggel előirányzott új községházát építeni szándékozik. Ezen építési munkálatok folyó évi július hó 3-án d. e. 9 órakor Nyerő régi községházánál tartandó nyilvános árlejtésen fognak a legelőnyösebb ajánlatot tevő vállalkozónak kiadatni.

Felhivatnak ezen munkákat elvállalni szándékozik, hogy 300 frt bánatpénzzel ellátva a kitűzött időben megjelenjenek, esetleg írásbeli ajánlatukat érintett bánatpénzzel ellátva az árlejtés megkezdéseig benyújtsák.

Terv, költségvetés s feltételek a hivatalos órák alatt a jegyzői irodában megtekinthetők.

Kelt Nyerőn, 1894. évi június hó 23-án

Retzler József, Bruder József,
jegyző. albiró.

5. sz. ex 1894.

(448—3.2)

Hirdetés.

Az országgyűlési képviselő-választásra jogosított Nagybecskerek városi polgároknak az 1895. évre érvényes birandó, kiigazított és városrészenként betűrendben összeállított ideiglenes névjegyzéke elkészítettén, az, valamint a külön névjegyzék is az 1876. XVIII. t. cz. 2. §-ának rendelkezéséhez képest a folyó évi július 5-től kezdve folyó évi július 25-éig a városház nagytermében mindennap délelőtti 8—12 óráig közszemlére kitéve leendő, a mi oly megjegyzéssel téteti: közhírré, hogy a kitűzött helyen és időben azt mindenki megtekintheti, a delután hivatalos órákban pedig le is másolhatja s hogy a névjegyzék ellen intézendő felszólamlások az 1874. sz. XXXIII. t. cz. 44. §-ához képest a f. évi július 5-től július 15-éig, a beérkezendő és ugyancsak a fenti határidőben és helyen közszemlére kitéendő felszólamlásokra pedig a netán teendő észrevételek az 1874. XXXIII. t. cz. 53. §-a értelmében a folyó évi július 16-ától július 25-ig a központi választmányhoz ezimezve a polgármesteri hivatalnál nyújthatók be.

Kelt Nagybecskerek rend. tanácsu város központi választmányának 1894. évi június 16-án tartott üléséből.

Krsztics János,

polgármester

mint a közp. választmány elnöke.

Mattanovich György,

v. I. jegyző

mint a közp. választmány jegyzője.

2 arany,
13 ezüst
érem.

9 díaz- és
elismerő
okmány.

Kwizda-fele Restitutionsfluid

os. és k. kiv. szab. mosóvíz lovaknak.

Egy palaezkkal forint 1.40 osztr. ért.

30 év óta udvari istállóknak, valamint katonai és polgári nagyobb istállóknak is, használatban: nagyobb erőfeszítések előtt és után erősítésül; továbbá fozzadások, rándulások, az inak merevsége s más ily alkalmaknál, képeíti a lovat kiváló teljesítményekre idomításnál. (132-154)

Tessék a főn-
nebbi védjegyre
figyelni, s a vé-
tőnél határo-
zottan kifejezni:
Kwizda-fele
Restitutions-
fluid.

Fő letét:

Kwizda Ferencz János
osztrák cs. k. és román
kir. udv. szállító ke-
rületi gyógyszerész
Korneuburgban,
Bécs mellett.

Kapható a
gyógyszertá-
rakban
és droguistáknál.

1931 sz. II. 1894.

467—1.2

Hirdetés.

Torontál vármegye alispáni hivatalának 1894 évi június hó 13-án kelt 21826 számú rendeletével a zombolya n.-becskereki trvht körut 28-9—82-7 km. két új átvezetnek felépítését 1244 frt 16 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1894. július hó 8-ik napjának 11 órájára a Torontálvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap 10 órájára a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Nagy-Becskeren 1894. évi június hó 29-én.

Torontálvármegyei
m. k. államépítészeti hivatal.

5299 sz. 1894.

470—31.

Pályázati hirdetés.

Nyugdíjaztatás folytán megüresedett Lovrini községi jegyző állásra pályázatot hirdetek.

Az évi javadalmazás a következő:

1. 273 frt készpénz fizetés.
2. 22 métermázsza buza.
3. Két boglya széna általanly fejében 210 frt.
4. 4 öl kemény tűzifa.
5. 6 öl nyomtatott szalma.
6. Só általanly 10 frt 50 kr.
7. Gyertya általanly 13 frt 10 kr.
8. Iroda általanly 64 frt 20 kr.
9. Uti általanly 70 frt.

10. Addig, a míg a felsőbb hatóság más-kép nem intézkedik az árvapénztárnál, a számvevői munkálatok teljesítéséért 100 frt.

11. 400 öl pótkert szabad használata.

12. Szabad lakás.

13. Magán munkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak.

A pályázni óhajtók felhivatnak, hogy az 1883-ik évi 1. cz. 6. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket f. évi július hó 13-ig annál is inkább adják be, mert a később érkezők figyelembe vételét nem fognak.

Perjámos 1894. július hó 1-én.

Gyertyánffy Dénes
főszolgabíró.

A Richter-féle Tinct. Capsici comp.

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt igen jó hírnévként örvend.

Ezen fájdalomcsillapító bedörzsölés valamennyi

köszvény, csúsz és tagzsugorításban szenvedő egy-

neknek ez uton legyen ajánlólag emlékeztetve hozva.

Ezen tinktura már 25 év óta, mint legmegbízhatóbb

házi szer általánosan kedvelt és ennélfogva már to-

vábbi ajánlásra nem szorul.

Csekély ára, üvegenként 40 kr., 70 kr. vagy

1 f. 20 kr. gyogytalanoknak is lehetővé teszi, ezen

kitűnő házi szernek beszerzését. Bevásárlás alkalmá-

val a „Horgony” védjegyre ügyelendő, nehogy

utánzatot adjanak, mert csak a vörös Horgonyval

ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller

helyben nem volna kapható, akkor fordul-

junk a gyártók gyógyszerüzarához: Richter

gyógyszertára „az arany oroszlanhoz” Prág-

ában vagy Török József gyógyszerészhez

Budapestben.

13b—1236.)

